

Beste, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

A decorative border featuring stylized leaves and ornate scrollwork. The design is symmetrical and intricate, with a central floral motif and flowing vine-like elements.

Först i Wärens späda grynnne, geff Arian-
 dus om en dal, Dä i ganfka glädlynt
 lyonne hörde på Fru Neckerthal, Efter hwißens
 hufwa fäng Diuren höllo danß och fprång.

2. När han såg alt hvad der skedde tog han och sin Piga fram, Och sin hand til Speis beredde, Ståls sig mot en Eke, Nam Der Fru Medtergal satt qwar, Och med honom, hon gaf svar.

3. Venus kom från närmsta lunder, med en fager Jungfru, släkt, Märkte på Naturens under, Stadna litet med sin släkt, Vad de ville lyfna til, hwad af detta wara vill.

4. Nigle, som før andra Sköner, Hörde först med allvar på, Tog af marken, som stod grönner snart ett Blomster då och då, Bände ihop en konstig Krans af de sågraste där fanns.

5. Hår, tad' den Fru Venus måna, Och
i Söftrar af mitt Lön, Må jag Kal hans Vi-
pa låna, gifwan denne Erants til lön, Han
som spelar wid den Ek, der som djuren hålla tel.

4. Östliden i detta hvarföre så många lärer sig inga i kristdomens gärn, Elden skall swa, så för denna lät gången. Ewa bedrog, så gäte och det barn.

3. Zu sag begdrat allernast fu weia bwar, farte alla feta bli ral, Gfiter of farte al fa, Dant de latifa Gferna d fto bto. miffa of

2. Zwei beidseitige Abwärtswinkel sind durch die beiden Seiten des Knochens gebildet, welche die Gelenkflächen bilden. Diese Winkel sind die Gelenkflächen des Knochens, welche die Gelenkflächen bilden. Diese Winkel sind die Gelenkflächen des Knochens, welche die Gelenkflächen bilden.

Den Fierde:

nu will jag bli Herr Johans fru Jag tror
 han är en Karl så stolt som sin
 5. Moster Jas kan en dot och blind Men al-
 drig Jindans blea kind, En gammal rådgär-
 kan bli ny men aldrig Jindors by, En Jod
 af de gärlare förbi när Mollin börjar gam-
 mal bli då är det ut med all Gierl.
 6. Så som ihon gamla Jodt igen, Jder
 förlita öfvergifna wädan och wisse sin omda-
 fram är han war blewan lam, Jder sat iad
 bon min fädra Jder, Ändt mig allid fä fä,
 Kom jag din Wrenning frid du har mig bär.

I.

När lifken flyktigt swärfvar På werldfens
wida fält, Jag ej för ofall bärswar uti
mitt herda tält Men lefwer nögd och fri Och
i mitt sunne jäfswar Et präktigt flafweri.

2.
Når sielske lasten fliswer på werldens thron
med poef, Och åran årstwad bliswer Utas en
nedrig flock; Med frögd jag dygden ser Och us
min föja driswer De laster jag beler.

3.
Når sjelfwa dygden lyser uti en mennds sjæl,
Når ædla tankar hyser En nedrig slaf og træl,
Då vorder jag det mer, En når som flården
pyser Inunder fargat ler.

4.
 När sådång löstnad drifwer de wesa sinnen
 an: Och dem för midan glifwer En dunst et
 litflot glam: Min tanka i sin högd Til alla nö-
 jen klifwer Och är i dem förnögd.

5.
Når folk hvert øgonblick flistar sin ønsken
och sitt tal, Och som en fläder wiflar Gör tus-
send nöjes wal, Då nyttjar jag i frid Den lag
som dygden flistar Och röres ej derwid.

6. 3ag